

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu od dnia 15.07.2026r.
Szczecin 29.07.2026r.
miejscowość data

Sygn. akt: O/OSD/8/26

ORZECZENIE

Przewo

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie

z dnia 25 maja 2026 r.

Podpis
Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Przewodniczący:	Ewa Niciejewska
Sędzia sprawozdawca:	Małgorzata Rudnik-Mijał
Sędzia:	Magdalena Safiańczuk

Protokolant: Alicja Wróblewska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2026 r. wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie o wydanie orzeczenia na podstawie art. 335 § 1 kpk w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych wobec radcy prawnego (sygn.) obwinionej o to, że:

w okresie od _____ r. do dnia _____ r. w _____, po otrzymaniu na jej
rachunek bankowy o numerze _____ kwoty _____
należnej na rzecz Pani _____ na mocy wyroku Sądu
Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia _____ r. w
sprawie _____ wpłaconej przez _____ tytułem _____

zgodnie z wrokiem sygn. I K 100/18, zatrzymała całą tę kwotę na w/w rachunku bankowym, nie wyodrębniła i nie zdeponowała na odrębnym rachunku bankowym środków pieniężnych otrzymanych z tego tytułu, a następnie przez okres ponad 16 miesięcy nie podjęła działań zmierzających do przekazania w/w kwoty na rzecz Fundacji, z którego rachunku bankowego,

czyż dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego,

etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu, etycznego obowiązku wyodrębnienia i zdeponowania na rachunku bankowym odrębnym od innych rachunków radcy prawnego pieniędzy klienta znajdujących się w posiadaniu radcy prawnego,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust.2, art. 37 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 07.02.2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a:

I. uznać Obwinioną radcę prawnego za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust.2, art. 37 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 07.02.2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i wymierzyć za ten czyn karę upomnienia,

II. kosztami postępowania w kwocie 3500 zł (słownie: trzy tysiące pięćset 00/100 złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie - obciążyć radcę prawnego

Ewa Nicjowska

Krzysztof Rudnik - Mijal

*Dopisane
Sędziów*

Sygn. akt O/OSD/8/26

Uzasadnienie

W dniu r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (dalej: „OIRP”) w Szczecinie wpłynęła skarga (dalej także jako: „Skarżąca”) na zachowanie radcy prawnego oraz radcy prawnego w związku ze sprawami o rozwód), podział majątku), przemoc domową Skarżąca zarzuciła popełnienie szeregu przewinień dyscyplinarnych, w tym m.in. wskazała, że po procesie dotyczącym przemocy domowej przyznano jej odszkodowania w kwocie zł, które radcy prawni bez jej wiedzy i zgody odebrali, a następnie zdeponowali na konto

Postanowieniem z dnia r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wszczął dochodzenie w sprawie:

1/ postępowania radcy prawnego i radcy prawnego polegającego na nieprawidłowym świadczeniu pomocy prawnej na rzecz w sprawach:

a) o rozwód, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie pod sygn. akt

b) o podział majątku, toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pod sygn. akt , a następnie pod sygn. akt

c) karnej przeciwko toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pod sygn. akt a następnie przed Sądem Okręgowym w Szczecinie pod sygn. akt

d) o zapłatę, toczącej się przed Sądem Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pod sygn. akt a następnie przed Sądem Okręgowym w Szczecinie pod sygn. akt

2/ postępowania radcy prawnego polegającego na zawarciu z umowy, na mocy której zobowiązała się ona zapłacić wynagrodzenie za prowadzenie spraw wyłącznie w razie osiągnięcia pomyślnego wyniku;

3/ postępowania radcy prawnego i radcy prawnego polegającego na wskazaniu rachunku

bankowego radcy prawnego jako rachunku właściwego do zapłaty przez niego zadośćuczynienia na rzecz , a następnie niewyodrębnieniu i niezdeponowaniu na odrębnym rachunku bankowym środków pieniężnych otrzymanych z tego tytułu oraz ich zaliczeniu przez radcę prawnego na poczet jego wynagrodzenia;

4/ postępowania radcy prawnego – polegającego na niewłaściwym i obraźliwym zachowaniu wobec – oraz jej zastraszaniu; to jest o czyny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 3, art. 36 ust. 3, art. 37 ust. 1 i 4 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zmienionej uchwałą nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 08.07.2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie – radca prawny Marta Tyrka wyłączyła do odrębnego postępowania materiały dotyczące postępowania radcy prawnego polegającego na zatrzymaniu na swoim rachunku bankowym świadczenia pieniężnego od wpłaconego tytułem zadośćuczynienia na rzecz , a następnie niewyodrębnieniu i niezdeponowaniu na odrębnym rachunku bankowym środków pieniężnych otrzymanych z tego tytułu to jest o czyny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 3, art. 37 ust. 1 i 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 07.02.2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego tj. w zakresie czynu opisanego w pkt 3 postanowienia z dnia 10.07.2025 r. o wszczęciu dochodzenia. Wyłączenia dokonano poprzez sporządzenie uwierzytelnionych kserokopii kart akt sprawy sygn. akt oznaczonych numerami:

Wyłączone materiały zarejestrowano pod sygnaturą .

Okoliczności faktyczne ustalone w toku dochodzenia potwierdziły, że dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego szczegółowo

w petitum wniosku, co legło u podstaw wydania postanowienia z dnia r. o przedstawieniu zarzutu.

W dniu r. ogłoszono Obwinionej zarzut i przesłuchano w charakterze Obwinionej. i przyznała się do winy i do popełnienia zarzuconego czynu. Obwiniona oświadczyła, że serdecznie przeprasza Panią za powstałą sytuację i że jest jej przykro, że doznała z tego powodu niedogodności. Obwiniona okazała skruchę i wyraziła żal za tę sytuację. obiecała, że w przyszłości nie dojdzie do podobnego zdarzenia.

W trakcie przesłuchania obwiniona złożyła wniosek o zastosowanie trybu przewidzianego w art. 335 § 1 kpk, na co Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyraziła zgodę i uzgodniła z nią, że przedmiotem wniosku o wydanie orzeczenia i wymierzenie kary bez przeprowadzenia rozprawy będzie kara upomnienia.

Wnioskiem z dnia r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniósł o wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia rozprawy, w stosunku do radcy prawnego obwinionej o to, że: w okresie od . do dnia r. w po otrzymaniu na jej rachunek bankowy o numerze kwoty zł należnej Pani na mocy wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia r. w sprawie wpłaconej przez tytułem zgodnie z wrokiem syg. i syg. ” zatrzymała całą tę kwotę na w/w rachunku bankowym, nie wyodrębniła i nie zdeponowała na odrębnym rachunku bankowym środków pieniężnych otrzymanych z tego tytułu, a następnie przez okres ponad 16 miesięcy nie podjęła działań zmierzających do przekazania w/w kwoty na rzecz

ze swojego rachunku bankowego, czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu, etycznego obowiązku wyodrębnienia i zdeponowania na rachunku bankowym odrębnym od innych rachunków radcy prawnego pieniędzy klienta znajdujących się w posiadaniu radcy prawnego,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust.2, art. 37 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 07.02.2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. i wymierzenie za ww. czyn uzgodnionej z obwinioną kary dyscyplinarnej kary upomnienia, a nadto obciążenie Obwinionej kosztami postępowania w kwocie ustalonej przez Sąd.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił uwzględnić wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia rozprawy, albowiem zostały spełnione wszystkie warunki formalne i materialne do wymierzenia uzgodnionej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego z Obwinioną kary dyscyplinarnej. Możliwość odpowiedniego stosowania art. 335 § 1 k.p.k. w postępowaniu dyscyplinarnym radców prawnych wynika z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Instytucja ta służy realizacji zasady ekonomiki procesowej oraz koncentracji materiału dowodowego, gdy okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte bez konieczności przeprowadzania rozprawy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności dokumentacja znajdująca się w aktach postępowania, wyjaśnienia Obwinionej oraz pozostałe dowody zebrane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, pozwalają na jednoznaczne ustalenie przebiegu zdarzenia i stopnia zawinienia Obwinionej.

Obwiniona przyznała się do zarzucanego mu czynu, nie kwestionowała zasadniczych ustaleń faktycznych oraz wyraził wolę dobrowolnego poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej. Stanowisko to znajduje pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, który jest spójny, wzajemnie zgodny i nie pozostawia wątpliwości co do sprawstwa oraz winy Obwinionej.

W ocenie Sądu zachowanie Obwinionej wyczerpało znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, polegającego na postępowaniu sprzecznym z prawem, zasadami etyki radcy prawnego lub godnością zawodu

Sąd uznał, że zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające na uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Po pierwsze, okoliczności czynu i wina Obwinionej nie budzą wątpliwości.

Po drugie, postawa Obwinionej po ujawnieniu przewinienia wskazuje na zrozumienie naganności własnego zachowania i akceptację odpowiedzialności za popełniony czyn.

Po trzecie, cele postępowania dyscyplinarnego, zarówno w aspekcie indywidualnym, jak i ogólnoprewencyjnym, zostaną osiągnięte bez potrzeby przeprowadzania postępowania dowodowego na rozprawie.

W tych warunkach przeprowadzenie rozprawy miałoby wyłącznie formalny charakter, nie prowadząc do poczynienia nowych ustaleń faktycznych ani do odmiennej oceny prawnej zachowania Obwinionej.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie dyrektywy wynikające z charakteru odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, której celem jest nie tylko reakcja na naruszenie obowiązków zawodowych, lecz również ochrona zaufania publicznego do zawodu radcy prawnego oraz zapewnienie należytego wykonywania zawodu.

Na niekorzyść Obwinionej przemawiały:

- naruszenie obowiązków zawodowych ciążących na radcy prawnym,
- stopień zawinienia oceniony jako co najmniej znaczny,
- negatywny wpływ zachowania na wizerunek zawodu radcy prawnego,
- naruszenie wartości chronionych przez przepisy ustawy i Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

Natomiast jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił:

- przyznanie się do popełnienia przewinienia,
- wyrażenie skruchy i krytyczny stosunek do własnego zachowania,
- współpracę z organami samorządu zawodowego,
- dotychczasowy przebieg pracy zawodowej,
- brak wcześniejszej karalności dyscyplinarnej,
- incydentalny charakter naruszenia.

W ocenie Sądu uzgodniona przez strony kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przewinienia, stopnia winy Obwinionej oraz celów postępowania dyscyplinarnego.

Kara ta pozostaje współmierna do charakteru naruszenia, nie ma charakteru nadmiernie represyjnego, a jednocześnie stanowi dostatecznie odczuwalną reakcję dyscyplinarną. Spełnia funkcję wychowawczą wobec Obwinionej, przypominając o szczególnych standardach staranności i lojalności wymaganych od radcy prawnego. Jednocześnie realizuje funkcję prewencji ogólnej poprzez wskazanie członkom samorządu zawodowego, że naruszenia obowiązków zawodowych spotykają się z rzeczywistą i proporcjonalną reakcją organów dyscyplinarnych.

Sąd uznał, że wymierzenie kary w uzgodnionym wymiarze pozwoli osiągnąć cele postępowania dyscyplinarnego bez potrzeby stosowania sankcji surowszej. Kara ta odpowiada zarówno wadze czynu, jak i właściwościom osobistym Obwinionej, dając podstawy do przyjęcia, że podobne naruszenie nie zostanie przez niego popełnione w przyszłości.

W konsekwencji, mając na uwadze, że Pokrzywdzona nie sprzeciwiła się temu, Sąd uwzględnił wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i orzekł zgodnie z jego treścią.

W sprawie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którymi zryczałtowane koszty postępowania ponosi obwiniony, jeżeli został ukarany. Wysokość tych kosztów mieści się w granicach, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w *sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego* (tekst jednolity: załącznik do uchwały Nr 621/XI/2022 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 14 czerwca 2022 r.). Przy ustalaniu tej wysokości Sąd brał pod uwagę w szczególności liczbę i czasochłonność czynności procesowych, w tym odbycie jednego posiedzenia, udział w posiedzeniu tłumacza hiszpańskojęzycznego dla Pokrzywdzonej oraz rodzaj i stopień złożoności sprawy, stąd odstąpił od wymierzenia ich w górnej granicy. Nadto przy uwzględnieniu wysokości zasądzonych kosztów postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie koszty ponoszone w związku z przeprowadzeniem posiedzenia w niniejszej sprawie, w szczególności chodzi o diety Zastępcy Rzecznika za prowadzenie sprawy oraz członków składu orzekającego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. Wysokość diet wynika z uchwały nr 25/XII/2024 Rady Okręgowego Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 9 września 2024 r. w *sprawie ustalenia*

wysokości diet dla członków organów oraz pozostałych osób wykonujących zadania na rzecz samorządu radcowskiego w ramach Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie. Zasądzone koszty nie pokrywają wynagrodzenia w/w osób, a zatem podstawowego obciążenia finansowego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie związanego z prowadzeniem niniejszej sprawy. A zatem zasadnym było, uwzględniając okoliczność nie przeprowadzania rozprawy, przyznania się Obwinionej do winy, poddanie się przez radcę prawnego dobrowolnie uzgodnionej karze za przewinienie dyscyplinarne obciążenie Obwinionego radcy prawnego kosztami postępowania w niższej granicy określonej w uchwale nr 86/IX/2015 KRRP z dnia 20 marca 2015 r.

Małgorzata Rzednicka-Piśel

Ewa Małgorzata

Argolessa Szpaciuk